

Žiť v čistote sa oplatí

Som zrelý muž, mám za sebou 25 rokov života v manželstve. Spolu s manželkou vychovávame tri deti. Chcem mladých čitateľov povzbudiť k vytrvaniu v predmanželskej čistote, pričom im predkladám argument, ktorého dôležitosť som plne pochopil len pred niekoľkými rokmi.

S manželkou sme sa spoznali už ako veľmi mladí ľudia. Ona mala šestnásť, ja sedemnásť rokov. Môj životný štýl v tých rokoch bol veľmi vzdialený od evanjeliových zásad, ktoré som navyše takmer vôbec nepoznal. Už roky som nebol praktizujúcim veriacim, nechodil som na vyučovanie náboženstva, na rozdiel od svojich rovesníkov som neprijal sviatosť birmovania. Počas prvých mesiacov našej známosti sa môj vzťah k viere a k náboženským praktikám nemenil. Až s postupným rozvíjaním nášho vzťahu som podľahol nahováraniu svojho dievčaťa a začal som s ňou chodiť na nedeľnú svätú omšu. Necítil som takú potrebu a nerobil som to z presvedčenia, jednoducho chcel som byť s ňou. Až po mnohých rokoch sa môj postoj k Bohu zmenil k lepšiemu.

Naše vzájomné city a vzťah sa prehlbovali pomaly, postupne, veľmi prirodzene. Trávili sme spolu veľa voľného času, tešili sme sa, že sme spolu. Napriek narastajúcej potrebe preukazovať si nežnosť sme si celý čas uvedomovali nutnosť zachovať čistotu, lebo sme ju vnímali ako našu spoločnú veľkú hodnotu. Naše vnímanie hodnoty čistoty posilňoval fakt, že obaja sme predtým nemali skúsenosť „chodenia“ s iným človekom. Samozrejme, nebolo to ľahké, ale nepodľahli sme zmyselnosti. Tak sme po piatich rokoch spoločného vzťahu vytrvali až do dňa sobáša, pred ktorým sme sa vyspovedali, pričom sme sa nemuseli hanbiť za nič z oblasti šiesteho prikázania Desatora. Takýto stav bol pre nás prirodzený, bol nádherným darom Boha. No o jeho veľkosti som sa plne presvedčil až po dvadsiatich rokoch nášho manželstva.

Bol to nádherný dar od Boha. No o jeho veľkosti som sa plne presvedčil až po 20 rokoch nášho manželstva.

Po skončení štúdia teológie som začal pracovať ako katechéta na lýceu. V maturitných triedach som veľa času venoval otázkam čistoty a prípravy k manželstvu. Pred niekoľkými rokmi v jednej triede počas rozhovoru o nutnosti vytrvať v predmanželskej čistote istá študentka dvihla ruku a opýtala sa: „A vám sa podarilo vytrvať v čistote až do dňa sobáša?“ Mal som rád túto otázku, ktorú mi už predtým často kládli, pretože mi umožňovala vydať svedectvo. Preto som pokojne odpovedal: „Pozri sa na mňa – ak by som nemal čisté svedomie, tak teraz by som sa musel začervenať. No na mojej tvári nevidíte červeň. Áno, so svojou dievčinou, neskôr snúbenicou, sme vždy verne zachovávali šieste prikázanie.“ Povedal som to hrdo a s radosťou. Až vtedy som si uvedomil, že v poslednej lavici sedela moja osemnásťročná dcéra. Stalo sa to totiž v triede, do ktorej chodila. Nikdy predtým som nemal príležitosť povedať jej to. Teraz vďaka otázke jej spolužiačky som verejne vydal svedectvo o našej čistote. V zlomku sekundy som pocítil hlboké dojatie a neopísateľnú radosť. Pochopil som, že práve pre túto chvíľu stálo za to vytrvať v čistote. Po návrate domov som o tom porozprával manželke. Vďaka tomu sme si obaja

foto: archív MSI

uvedomili, že dar vytrvania v panenstve dosiahol pre nás plnosť v ten deň, takmer dvadsať rokov po našom sobášu.

Milí mladí priatelia, veľmi vás povzbudzujem k zachovaniu predmanželskej čistoty. Odovzdajte celú túto oblasť Ježišovi a uvedomte si, že v budúcnosti môže byť práve takýto argument najväčšou motiváciou pre vaše deti, aby sa zachovali rovnako.

Váš starší kolega ■